آموزش شاگردانی برای آموزش
جلسه ۱۳: یکدیگر را دوست داشته باشید (۶b)

ارائه شده توسط ران لایولی، M.Div.، M.A. – BiblicalMentoring.org (مطالعات)

مرحله ۱: دعای افتتاحیه

مرحله ۲: هر فرد آیه خاطره را نقل می کند: آیه: **اول قرنتیان ۱۲:۱۴**
۱۴ «زیرا بدن از یک عضو تشکیل نشده بلکه از چندین عضو تشکیل شده است.»

مرحله ۳: *تمام یا بخشی از فصل کتاب مقدس را بخوانید و بحث کنید – **۱ قرنتیان ۱۲***

مرحله ۴: سوالات برای درخواست های شخصی و/یا بحث های گروهی:

1. *در نظر بگیرید که چگونه بخشش دیگران تأیید می کند که بخشیده شده اید.*
2. *به گفته فیلیپس توجه کنید – «شما نمی توانید بخشش خدا را بدون دادن آن به دیگران دریافت کنید».*
3. *آیا می دانید که سرکوب درد به جای مقابله با آن از طریق بخشش می تواند سلامت عاطفی، آرامش خدا و شادی زندگی مسیحی شما را به طور جدی به خطر بیندازد؟*
4. *آیا می دانید که ما به تصویر خدا آفریده شده ایم که جامعه ای سه نفره (پدر، پسر و روح) است؟ ما برای صمیمیت در روابط سالم – در جامعه – آفریده شده ایم.*
5. *در نظر بگیرید که چگونه روح القدس از عملکرد بدن انسان به عنوان ابزاری بصری برای توضیح نحوه ارتباط مسیحیان با مسیح و یکدیگر استفاده می کند.*

***مرحله ۵:** محتوای کتاب را بخوانید و بحث کنید:*

فصل ۶ب به گفته نویسنده – کیت فیلیپس:

دیگران را ببخش
وقتی بخشیده شدی، باید دیگران را نیز ببخشی. عیسی تعلیم داد: «زیرا اگر مردم را به خاطر خطاهایشان ببخشی، پدر آسمانی تو نیز تو را خواهد بخشید. اما اگر مردم را نبخشی، پدر تو خطاهای تو را نخواهد بخشید» (متی ۶:۱۴،۱۵). دعای مسیح این اتحاد حیاتی را منعکس می کند: «و گناهان ما را ببخش، زیرا خود ما نیز همه کسانی را که به ما بدهکار هستند می بخشیم...» (لوقا ۱۱:۴). شما در شکرگزاری خدا برای بخشش خود را می بخشید، نه برای کسب بخشش شما. بخشیدن دیگران تأیید می کند که شما بخشیده شده اید. شما نمی توانید بخشش خدا را بدون دادن آن به دیگران دریافت کنید. وقتی پسران ما نوزاد بودند، پزشک به ما گفت که می تواند آن ها را برای هر بیماری به جز آبله مرغان واکسینه کند. اگر با کودکی که این بیماری را داشت تماس پیدا می کردند، مجبور بودند خودشان به آن مبتلا شوند. بخشش مثل آبله مرغان است. اگر داشته باشی، به دیگران می دهی.

بخشیدن دیگران نشانه بارز ایمان مسیحی است. عیسی ما را بخشید، کسانی که به خاطر گناهان ما مصلوب شدند، در حالی که هنوز بر صلیب آویزان بود (لوقا ۲۳:۳۴). استیفن کسانی را که او را سنگسار می کردند بخشید حتی زمانی که سنگ ها بدنش را خرد می کردند (اعمال ۷:۶۰). پولس موضع مسیحیت را این گونه خلاصه می کند: «و با یکدیگر مهربان باشید، دل نرم و یکدیگر را ببخشید، همان طور که خدا در مسیح نیز شما را بخشیده است» (افسسیان ۴:۳۲). بخشش شما نسبت به دیگران باید با تمام وجود و بر اساس بخشش خداوند باشد. بخشیدن دیگری معجزه ای از سوی خداست. این کار اوست، نه کار شما. حتی با قلبی آماده، گاهی درد آنقدر شدید است که نمی توانید باور کنید بخشش و فراموشی ممکن است. اما به خاطر بخشش خدا نسبت به شما و فیضی که عطا می کند، می توانید ببخشید.

اگر از کسی آسیب ببینی اما درد را سرکوب کنی به جای اینکه با بخشش با آن روبرو شوی، گناه، تلخی و اضطراب همچنان باعث تشدید اختلاف می شود. این موضوع سلامت عاطفی تو را به شدت به خطر می اندازد چون آرامش خدا و شادی زندگی مسیحی را تضعیف می کند. احساسات منفی درون تو را مثل سرطان می خورند.
هرگونه شکست در بخشیدن شاد به دیگران، نادانی نسبت به نعمت های خداوند برای شما را آشکار می کند. شما مانند خدمتگزار ناسپاس در متی ۱۸:۲۱-۳۵ می شوید که به راحتی از رهایی حاصل شده توسط رحمت الهی لذت می برید، اما به طور بی رحمانه فیض مشابه را از دیگران دریغ می کنید. طبیعتا، پت ویلیامز نسبت به عمویش نفرت و از مادرش کینه داشت. چطور ممکن بود اجازه دهند کودکی چنین انحرافی را تجربه کند؟ به نوعی آموزه مسیح «ببخش و بخشیده خواهی شد» (لوقا ۶:۳۷، KJV) چندان منطقی نبود. اما وقتی پات بخشش کامل خدا را پذیرفت، درد و گناه عمیق گذشته اش را با امنیت عمیق در محبتش جایگزین کرد. این عشق به خود بسیار دلپذیری به وجود آورد. پس از تجربه چنین بخشش کامل، چگونه پت می توانست کمتر از بخشیدن عمو و مادرش انجام دهد؟ بخشیدن دیگران پیروی از الگوی مسیح است.

بخشش دیگران را بپذیر

کولسیان ۳:۱۳ ما را تشویق می کند که یکدیگر را ببخشیم چون مسیح ما را می بخشد. بخشش یکدیگر مستلزم پذیرش و بخشیدن است. پذیرش بخشش معمولا پس از درخواست صادقانه ما برای بخشش است. با این حال، گاهی افراد پیشنهاد بخشش برای اشتباهاتی را می دهند که فکر می کردیم آن قدر شدید است که حتی جرأت طلب بخشش آن ها را نداشتیم. ممکن است باور کردن اینکه آن ها واقعا می خواهند ما را ببخشند برایمان دشوار باشد.
اما وقتی کسی تو را می بخشد، باید سریع بپذیری. عدم انجام این کار گناه است. این نشان می دهد که باور داری آزارت نسبت به این شخص آنقدر بزرگ بوده که قدرت خدا برای بخشیدن او کافی نیست. این کفاره کامل مسیح را در زندگی اش انکار می کند. نپذیرفتن بخشش یک نفر او را آزرده و رابطه ات با او را آسیب می زند. این باعث طولانی تر شدن درد و جدایی بین شما می شود. علاوه بر این، ممکن است باعث شود او در آینده با محروم کردن بخشش از دیگران دچار لغزش شود، چون رد شدن تو ممکن است باعث شود او باور کند که بخشش پذیرفته نخواهد شد. روزی عموی پت ممکن است بخشش خدا را بپذیرد و بفهمد که پت قبلا او را بخشیده است. با این حال، ممکن است آنقدر از طبیعت نکبت بار گناهانش نسبت به پت غرق شود که احساس کند نمی تواند بخشش او را بپذیرد. اما در اطاعت از خدا، باید این کار را بکند. عموی پت قطعا از کینه و تلخی پت نسبت به او آگاه است. اگر او بخشش پت را بپذیرد و سپس پت را برای احساسات منفی اش ببخشد، خدا می خواهد پت با شادی بخشش او را بپذیرد. در حالی که پذیرفتن بخشش مهم است، شفای تو به بخشش یا بخشش دیگری وابسته نیست. این نتیجه تأمین کامل خدا از طریق کفاره مسیح است. پذیرش و بخشش دیوارهایی را که مانع روابط می شوند، فرو می ریزد. وقتی هیچ مانعی بین مردم وجود ندارد، عشق به یکدیگر تنها گزینه باقی مانده است.

جامعه

شما نمی توانید مسیحیت واقعی را به تنهایی تجربه کنید. خود خدا جامعه ای سه نفره است که به طور مداوم به شکلی صمیمی با هم ارتباط برقرار می کنند. از آنجا که شما به تصویر خدا آفریده شده اید، هرچه بیشتر به خداوند وفادار باشید، زندگی تان پربارتر خواهد بود. شما تنها در روابط سالم می توانید کمال انسانیت خود را درک کنید. عیسی ضرورت روابط را درک کرد. اولین عمل خدمت او این بود که دوازده مرد را فراخواند تا «با او باشند» (مرقس ۳:۱۴). او یک جامعه تشکیل داد. از همین زمینه بود که به شاگردانش آموخت چگونه روابطی پایدار و صمیمی با خدا و انسان حفظ کنند: خداوند را با تمام قلب—و همسایه خود را مانند خودتان دوست بدارید.

جامعه پیوند اصلی شما با خداست

مسیح سر بدن است (افسسیان ۱:۲۲،۲۳) و خدا سر مسیح است (اول قرنتیان ۱۱:۳). اگر بخشی از بدن مسیحی نباشید، خارج از هدف جمعی و خلاقانه خدا برای قوم او هستید و مهم ترین پیوند خود را با خدا از دست می دهید. روح القدس بارها از عملکرد بدن انسان به عنوان ابزاری بصری برای توضیح نحوه ارتباط مسیحیان با مسیح و با یکدیگر استفاده می کند. درک ما از جامعه مسیحی با کشیدن شباهت هایی بین بدن مسیح و بدن فیزیکی ما تقویت می شود. هرگز موردی وجود نداشته که پا جدا از بدن به سر متصل باشد. این یک امر فیزیکی غیرممکن است. به همین ترتیب، هیچ مسیحی نمی تواند وابستگی انحصاری به خدا داشته باشد. «زیرا بدن یک عضو نیست، بلکه چندین است» (اول قرنتیان ۱۲:۱۴). مؤمن از طریق بدن با سر ارتباط برقرار می کند. هرگز فراموش نمی کنم که یک مرغدار سر مرغ را قطع کرد. وقتی سر مرغ به زمین افتاد، بقیه مرغ به شدت دور خود چرخید. گرد و غبار به هوا پاشید. پرها پراکنده شدند. سپس ناگهان بدن فرو ریخت. مسیحی ای که از سر جدا شده باشد، ممکن است برای مدتی زنده به نظر برسد. اما به زودی فرو خواهد ریخت، زیرا تنها یک راه برای دریافت تغذیه و جهت از سر وجود دارد—و آن این است که بخشی از بدن باشد (نگاه کنید به کولسیان ۲:۱۹ NIV). مسیحی بدون اجتماع مانند مرغی است که سرش بریده شده باشد. جامعه مسیحی خط زندگی اصلی شما به سوی خداست.

صفحات ۶۳-۶۶

***مرحله ۶:** درخواست های دعای شخصی خود را به اشتراک بگذارید و سپس هر برای درخواست دیگری دعا کند.*

منبع: شکل گیری یک شاگرد توسط دکتر کیت فیلیپس. انتشارات توسط شرکت فلمینگ اچ. رول، ۱۹۸۱. شابک 0-8007-1181-5. مقدمه توسط رابرت ای. کولمن. محتوا (به جز سوالات مطالعاتی) بدون بازنگری از کتاب گرفته شده است.
20261011 بازنگری شده